

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

בפני כב' ההרכב:

השופטת ברכה בר זיו [אב"ד]

השופטת שושנה שטמר (עמיתה)

השופט ניצן סילמן

המנוח פלוני

עו"ד פלונית

בעניין:

המערערת:

נגד

המשיבים:

1. האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון
2. היועץ המשפטי לממשלה-משרד הרווחה והשירותים
החברתיים חיפה
3. משיבה מס' 3

פסק דין

1. לפנינו ערעור על פסק דין מיום 28/01/19, שניתן על-ידי כב' השופטת הילה גורביץ-שינפלד (להלן "בית משפט קמא") בתיק א"פ 38874-11-16 בבית המשפט לענייני משפחה בחיפה. פסק הדין דן בתביעתה של המערערת לקבוע לה שכר ראוי בהתאם להוראות חוק הכשרות המשפטית והאפוטרופסות תשכ"ב-1962 (להלן "חוק הכשרות המשפטית") ותקנות הכשרות המשפטית והאפוטרופסות (כללים בדבר קביעת שכר לאפוטרופסים) התשמ"ט-1988 (להלן "תקנות הכשרות המשפטית"). תביעתה זו הסתמכה על פעולותיה הנטענות של המערערת כאפוטרופוסית לדין לחסוי המנוח. המערערת ערערה על סכומים שתבעה ושלא נפסקו לה בפסק הדין של בית משפט קמא.

עיקרי העובדות

2. המנוח היה ניצול שואה וערירי. בכעשר שנותיו האחרונות התגורר המנוח בבית אבות. המערערת היא עורכת דין במקצועה. המשיבה 3 היא בתו של חברו מימי הילדות של המנוח, ששמרה קשר עם המנוח לאורך חייו. המנוח נפטר ב-14.06.17 בהיותו כבן 93 שנים.
3. הקשר בין המנוח לבין המערערת נוצר לאחר שביקש לכתוב צוואה. המשיבה 3 פנתה אל המערערת, לאחר שנתקלה בשמה בפרסום בעתון, על מנת שהמערערת תכתוב למנוח צוואה. הצוואה נכתבה על ידי המערערת. היא נושאת תאריך 19/12/11 ובה הוריש המנוח את כל רכושו למשיבה 3.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

4. ביום 15.01.15, ככל הנראה לאחר שהמנוח הפך להיות תשוש נפש, מונתה המערערת על ידי בית המשפט (בתיק א"פ 15-01-25682) להיות אפוטרופוסית לרכוש החסוי. באותה החלטה מונתה המשיבה 3 כאפוטרופוסית לגוף המנוח.

5. ביום 16.11.16, הגישה המערערת תביעה נגד האפוטרופוס הכללי בתביעה לשכר ראוי עבור תקופת האפוטרופוסות החל מיום 15.01.15 ועד ליום 31.12.15 (א"פ 16-11-38874).

6. עם פטירת המנוח, הגישה המערערת כתב תביעה מתוקן, אליו צורפה המשיבה 3 כנתבעת בשל היותה היורשת של המנוח על פי צוואתו. בתביעתה תבעה המערערת שכר, המגיע לה, לטענתה, עקב שורה ארוכה של פעולות, לרבות פעולות כעורכת דין, אותן ביצעה עבור המנוח הן כאפוטרופוסית לרכוש על פי המינוי, הן כאפוטרופוסית לגוף, תפקיד, שלטענתה מלאה בפועל בשל חוסר תפקודה המספק של המשיבה 3, והן עבור פעולות אותן ביצעה בטרם מונתה לאפוטרופוסית.

7. היועמ"ש השיב לתביעה: לחלק ממנה התנגד בהיותם, לעמדתו, פעולות הכלולות בשכר האפוטרופוס פי תקנות הכשרות המשפטיות וחלק בשל העדר קבלות על ההוצאה.

עיקריו של פסק הדין של בית משפט קמא

8. בית משפט פסק למערערת כפל שכר בשל פעולות חורגות מתפקידיה הרגילים כאפוטרופוס בהתאם לקבוע בתקנה 5א(א) לתקנות הכשרות המשפטיות. שאלה זו של כפל השכר הושארה על ידי היועמ"ש והמשיבה 3 לשיקול דעתו של בית המשפט, אשר הגיע למסקנה כי המערערת ביצעה פעולות מעבר לתפקידה או שנדרש לביצוען מאמץ מיוחד.

9. בקבלו את עמדת היועמ"ש לגבי התביעות של המערערת, דחה בית משפט קמא חלק מטענות המערערת, וביניהן דרישתה לשכר טרחת עו"ד עבור פעולות שנעשו על ידה ושלא חרגו מתפקידו הרגיל של אפוטרופוס; את דרישת המערערת לקבל שכר תמורת פעולות שבוצעו על ידה טרם מינויה לאפוטרופוס, עבור פעולות שהמערערת טענה כי הן משפטיות ולכן יש לשלם לה שכ"ט עו"ד ועבור תביעות שלא גובו בקבלות. מכאן הערעור שלפנינו. נתייחס ביתר פירוט לטענותיה של המערערת ולנימוקי בית משפט קמא לגבי הדרישות שנדחו, כשנבוא לדון בטענותיה של המערערת בערעור. מצאתי לנכון להביא קטע של סיכום בפסק הדין, המשקף את הקו שהנחה את בית משפט קמא בפסק דינו, כשהוא מדגיש כי המסגרת היא החוק הקובע כיצד ישולם שכר הטרחה ואין לחרוג ממנו:

"בנסיבות כאן הוכח כי התובעת ביצעה פעולות העולות על פעולות שאפוטרופוס סביר היה פועל בנסיבות העניין התובעת השקיעה ממיטב זמנה, תשומת לבה ואף מסירותה ואהבתה ל_____ (המנוח), אלא עם כל הכבוד - המשפט והדין הקיים

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

אינם מאפשרים תשלום תמורה בגין פעולותיה אלו, מעבר לקבוע בתקנה 5א שאוזכרה כאן".

10. ואלו הפעולות והסכומים שבית משפט קמא פסק למערערת:

- א. עבור פעולות שביצעה המערערת כעורכת דין:
- סכום של 1,835 ₪ עבור הוצאה כספית להקמת מצבה.
- סכום של 1,835 ₪ עבור התובענה לצו מניעה.
- ב. החזר הוצאות בתקופת המינוי בסכום כולל של 12,959.46 ₪ שכללו החזר הוצאות על פי קבלות, הוצאות נסיעה (חופשי חודשי כפול 30 חודשים), צילומים ודואר רשום.
- ג. החזר הוצאות בסכום כולל של 2,927 ₪ שהוצאו לאחר הפטירה.
- ד. עבור שכר מירבי כאפוטרופוס בסכום של 18,322 ₪ (לפי 522 ₪ לחודש 30X).
- סה"כ פסק לה בית משפט קמא סכום של 38,878 ₪.

טענותיה של המערערת בערעור, הדיון וההכרעה בהן

11. נציג תחילה את הפן הנורמטיבי הרלוונטי לדיונו:
- הסמכות לפסוק שכר לאפוטרופוס נקבעה בסעיף 56 לחוק הכשרות המשפטית תשכ"ב-1962, שנוסחו כדלקמן:

"56. (א) בית המשפט רשאי לקבוע לאפוטרופוס שכר אם ראה טעם לכך בנסיבות הענין; שכר האפוטרופוס שנקבע על ידי בית המשפט חל על האדם שמונה לו אפוטרופוס ורשאי האפוטרופוס לקבלו מנכסי אותו אדם.

(ב) שר המשפטים רשאי לקבוע כללים בדבר השכר שבית המשפט רשאי לקבוע לאפוטרופסים.

כללים מנחים לשאלה מה נתן לכלול בשכר האפוטרופוס הותקנו בתקנות הכשרות המשפטית, והרלוונטיות לענייננו נקבעו בתקנה 5(א), תקנה 5(א) ותקנה 6 לתקנות.

תקנה 5 זו מתייחסת לחלוקת השכר על פי התקנות כאשר מונו יותר מאפוטרופוס אחד, ומורה על חלוקת הסכום שנקבע כשכר בין שני האפוטרופסים, דהיינו כל אחד יקבל מחצית. נוסחה להלן:

"5(א) בית המשפט רשאי לקבוע לאפוטרופוס שכר חודשי בשיעור שלא יעלה על הסכומים הנקובים בתוספת השנייה, וזאת אף אם מונו כמה אפוטרופסים לניהול אותם עניינים; מונו כמה אפוטרופסים לניהול אותם עניינים, השכר שנקבע יחולק ביניהם באופן שווה אלא אם כן הסכימו האפוטרופסים אחרת או אם ביקשו מבית המשפט לפסוק שכר שונה ביניהם.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

תקנה 5א(א) מאפשרת כפל התשלום לפי תקנה 5(א) במקרה שנעשתה עבודה חריגה :

5"א (א) ביצע האפוטרופוס במסגרת תפקידו פעולות החורגות מתפקידיו הרגילים בהתאם להוראות הדין ולנהלים החלים על אפוטרופסים או שנדרש מאמץ מיוחד לביצוע תפקידיו הרגילים כאמור, רשאי בית המשפט להגדיל את שכרו עד לכפל השכר לפי תקנה 5(א), אלא אם כן קיימות נסיבות חריגות שבהן רשאי בית המשפט, מטעמים שיירשמו, לאשר שכר אחר.

12. אוסיף במאמר מוסגר, כי תקנה 5א לתקנות הכשרות המשפטית עליה הסתמך בית משפט קמא (וראו: עמ' 7 לפסק הדין של בית משפט קמא, שוי' 19—21, 26—27) נכנסה לתוקף ביום 1.1.2019 (בסוגיית אי-החלטה הרטרופסקטיבית של חקיקה, ראו: אהרן ברק **פרשנות במשפט** כרך ב 609—645 (1993); שלמה לוי **תורת הפרוצדורה האזרחית: מבוא ועקרונות יסוד** 13—20 (2008)). מכל מקום, לגופה של החלטה אין בטעות זו כדי להעלות או להוריד, שכן חלף תקנה 5א ניתן היה להפעיל, לעניין כפל שכרה של המערערת, את תקנה 6(ב) ו-ג) אשר נותרו בתוקף עד ליום 1.1.2019.

13. אביא לכאן גם את תקנה 6 הדנה בביצוע פעולות משפטיות במהלך האפוטרופסות ובשכר לאפוטרופוס בגין, כאשר עולה ממנה שאין לפסוק לאפוטרופוס שהוא עורך דין שכר נוסף בשל פעולה שהיא במסגרת הפעולות שעל עורך הדין לבצע במסגרת היותו גם אפוטרופוס :

6"א(א) לא ייקבע לאפוטרופוס שהוא בעל מקצוע מוסדר, לרבות בעל מקצוע מוסדר שהוא עובד תאגיד אפוטרופסות, שכר מיוחד בעד שירותיו המקצועיים ככל שהם חלק מתפקידיו הרגילים כאפוטרופוס, ויראוהו ככלול בשכר שנקבע לו לפי תקנה 5(א).

ב) על אף האמור בתקנת משנה א), אם שוכנע בית המשפט, על פי המלצת האפוטרופוס הכללי, כי האפוטרופוס ביצע במסגרת שירותיו המקצועיים פעולות החורגות מתפקידיו הרגילים בהתאם להוראות הדין ולנהלים החלים על אפוטרופסים, רשאי בית המשפט לקבוע לו שכר מיוחד עבורו, ורשאי הוא לנכות מן השכר כל הוצאה שהוציא האפוטרופוס לשם ביצוע אותן פעולות.

ג) שכר שייקבע לפי תקנה זו בעד מתן שירותים מקצועיים יהיה לפי התעריף המחייב לשירותים המקצועיים האמורים, אם ישנו, ובהעדר תעריף מחייב – לפי התעריף המקובל או התעריף המינימלי המומלץ הקיים במקצועו של האפוטרופוס, לפי הנמוך מביניהם, למעט במקרים חריגים ובנסיבות מיוחדות שיירשמו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

12. כשבא בית המשפט לפסוק את שכר האפוטרופוס, עליו לפעול בגדרי התקנות ועל האפוטרופוס המבקש שכר לשכנע את בית המשפט לגבי כל פעולה שעבורה נדרש השכר, שהיא נכללת בפעולות המזכות בשכר ואם היא פעולה רגילה במסגרת תפקידי האפוטרופוס או פעולה חריגה והאם היא בגדר השירותים המקצועיים הניתנים על ידי האפוטרופוס או שמא זו פעולה שאינה בגדר שירותים אלו. לסיווגה של הפעולה חשיבות רבה לעניין מסגרת השכר שתיקבע לאפוטרופוס בגינה (וראו בפסק דינו של השופט ש' בר יוסף בא"פ 17026-01-18 א' נ' ז' (נבו), 16/8/19))

13. עם הכללים שהוצבו לעיל באמתחתי, אפנה לבדוק טענותיה של המערערת ולהציע לחברי להרכב הכרעה בהן.

האם יש לפסוק למערערת שכר גם כאפוטרופסית על הרכוש וגם על הגוף

14. המערערת חזרה והדגישה באופן נחרץ ובוטה את חוסר שביעות רצונה מתיפקודה של המשיבה 3. קראתי את תגובתה של המשיבה 3 אשר טענה כי המערערת מלאה את תפקידה באופן אובססיבי, ללא צורך, ותוך השתלטות על המנוח ועליה, מבלי לאפשר שיתוף פעולה תקין עמה. אינני סבורה כי המשיבה 3 לא מילאה את תפקידה. היא התגוררה בירושלים, וקרה כי הייתה בחו"ל כאשר נדרשה פעולה בענייניו של המנוח, ואף ביקשה מהמערערת לטפל בלווית המנוח וקבורתו מאחר ששהתה בחו"ל. אולם לא מצאתי כי אכן כזעקתה של המערערת התנהלו הדברים. המשיבה 3 סברה כי חלק מפעולותיה של המערערת חרגו מגדר הסבירות ואף פגעו במנוח, אשר חיפש את שלוותו ופרטיותו. על כל פנים, אפילו צדקה המערערת בעניין זה, לעמדתו, הפיצוי על עבודתה המוגברת הוא בכפל השכר שנפסק לה ולא כתשלום משולש כדרישתה – דהיינו גם את חלקה של המשיבה 3 כאפוטרופוס.

שכר כאפוטרופוס לחסוי בביתו או לחסוי המתגורר בבית אבות

15. המערערת חזרה על טענתה שיש לשלם לה שכר של אפוטרופוס לחסוי ששוהה בדירתו שלו, זאת כיוון שהמנוח התגורר ביחידת דיור נפרדת בבית האבות _____ בחיפה, טרם שנהיה סיעודי. מקובלת עלינו עמדתו של האפוטרופוס ושל בית משפט קמא שיש להבדיל על פי הוראת התקנות בין חסוי השוהה בביתו שלו, כאשר איננו מקבל שירותים מבית האבות, לבין חסוי המתגורר בבית האבות אולם ביחידה נפרדת (וראו תקנה 5 לתקנות הכשרות המשפטית, שצוטטה לעיל, והתוספת השניה לתקנות אלו). המנוח קיבל את כל השירותים שבית אבות מעניק. עצם העובדה שהתגורר בחדר לבד, לא דרשה עבודה נוספת וחריגה מטעם המערערת. ככל שהמערערת העניקה למנוח יותר מאשר אפוטרופוס סביר היה מעניק, הרי היה זה ממסירותה, התנדבותה ונניח שלא מטעמים אחרים.

הטיפול ברכישת חלקת קבר

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

16. המערערת דרשה שכ"ט עו"ד עבור רכישת חלקת קבר למנוח בירושלים. עם החתימה על הצוואה, חתם המנוח גם על יפוי כח למערעת, כדי שתרכוש חלקת קבר עבורו בסמוך לקבר חברו, אביה של המשיבה 3. המערערת טענה כי לא נחתם הסכם שכ"ט עו"ד כיוון "שאפשרות זו הועלתה רק מטעמי זהירות וצופה פני עתיד". המערערת טיפלה בשחרור חלקת הקבר שליד קברו של חברו של המנוח עוד בסמוך לחתימת הצוואה. בית משפט קמא, בקבלו את עמדת היועמ"ש, דחה דרישה זו מהטעם שנעשתה שלא במסגרת המינוי כאפוטרופוס, אלא בסמוך לכתיבה הצוואה עבורה קיבלה שכ"ט מאת המנוח. לא הובא מידע מדוע לא דרשה המערערת שכר זה בעוד המנוח בחיים ובר הבנה. כמו כן לא הובהר עד כמה היה צורך בעבודה מצידה על מנת לשחרר את החלקה כדי לקנות אותה עבור המנוח: בהחלט יתכן כי כל העבודה לא הצטמצמה אלא לכדי מספר טלפונים. עם כל זאת למען כבודו של המת, מוצע לעמיתי להרכב להורות כי המשיבה 3 תשלם למערערת עבור עבודה זו סכום המוערך על ידי ל-500 ₪, כאשר מדובר בתשלום עבור שליחות שהמנוח הטיל עליה ואיננה כלולה עדיין בתחום עבודתה כאפוטרופסית, שהחלה מאוחר יותר.

שכ"ט עבור הקמת מצבה

17. עוד ביקשה המערערת שכר עבור התקנת מצבה על קבר המנוח: מקובלת עלי עמדתו של בית משפט קמא שפעולה זו לא נעשתה בתוקף תפקידה כעו"ד אלא כאפוטרופוס לרכוש. כדין פסק בית משפט קמא שיש לכלול פעולה זו במסגרת עבודתה כאפוטרופוס. כאמור המערערת פוצתה בגין עבודה חריגה או מאומצת בכפל השכר, ואינני רואה מקום לפצותה בסכום נוסף בדרישתה זו.

החזר סכום 1,200 ₪ ששולם לטענת המערערת לאברכים כדי לקיים מניין בעת הלוויה של המנוח.

18. המערערת דרשה 1,200 ₪, שטענה כי הוציאה מכיסה כדי לקיים מניין על הקבר של המנוח. המערערת פעלה, לטענתה, בלחץ זמנים. הלוויה נקבעה לשעה 20:00, והמערערת חששה שלא יהיה מניין על הקבר. לכן שכרה 10 אברכים ושלמה להם מכספה 1,200 ₪. נכון כי אח"כ הגיעו הרבה אנשים והיה מניין כיוון שהיא פנתה ברשת ב' ברדיו וביקשה שיגיעו אנשים ללוויה של ניצול שואה ערירי, אולם היא לא יכלה לדעת שכך יקרה. המערערת טענה שתשלום המניין הן בבחינת הוצאות קבורה. המשיבה טענה כי המנוח היה רחוק מהדת, והמערערת פעלה על דעת עצמה. בעניין זה סבורה אני כי ניתן להאמין למערערת על אף שלא הוצגה קבלה בעניין זה. לא הובאה כל ראיה שאותם 10 אברכים לא התייצבו לשאת תפילה על קברו של המנוח. לפיכך, מוצע לעמיתי להורות על החזר הסכום של 1,200 ₪ למערערת.

תשלום עבור אמירת קדיש במשך החודש לאחר פטירת המנוח ולהורות על השאת חלק מהעזבון

בנאמנות אצל המערערת כדי לקיים אזכרות למנוח בעתיד.

19. עוד תבעה המערערת שישולם מהעזבון לשני אברכים 1800 ₪ כתמורה על כך שהם אמרו קדיש על המנוח במשך החודש לאחר מות המנוח. מסכימה אני עם בית משפט קמא ועם המשיבה 3 שאין לשלם למערערת עבור שני האברכים. המערערת פעלה על דעת עצמה וחרגה מתחום סמכויותיה הסבירות כאפוטרופסית. המשיבה 3

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

הדגישה כי המנוח היה אדם חילוני לחלוטין. בנסיבות אלו כדין פסק בית משפט קמא לדחות תביעה זו. הוא הדין גם לגבי דרישתה של המערערת כי תוקם קרן מתוך העיזבון שתופקד בידיה הנאמנות על מנת לקיים אזכרות למנוח: המשיבה 3 היא יורשת העיזבון. המינוי כאפוטרופוס של המערערת פקע. מכאן ואילך מוטל הנטל על המשיבה 3 לפי שיקול דעתה מה ייעשה בעתיד עם הכספים שירשה.

התביעה להחזיר למערערת סכום של 400 ₪ עבור נסיעתה ללווית המנוח ולאזכרות שלו.

20. בית משפט קמא קבע כי אין להחזיר לה הוצאות אלו. אני שותפה לדעתו כי מדובר בחריגה מתפקידה כאפוטרופסית. אם בכ"ז בחרה המערערת להשתתף בטקסים אלו, תתכבד ותשא בהוצאות.

תשלום עבור שכ"ט עו"ד

21. המערערת תבעה שכ"ט עו"ד בגין שתי תביעות שהיא הגישה במהלך האפוטרופסות. הראשונה - תביעה לצו מניעה נגד בית האבות על מנת למנוע הוצאתו של המנוח מבית האבות "_____ " לאחר שבית האבות נסגר, ולהעבירו לבית אבות אחר. השניה - תביעה נגד הבנק של המנוח לאפשר משיכה של 22,000 ₪ עבור הקמת המצבה. בית משפט קמא פסק למערערת עבור כל אחת מהתביעות סכום של 1,836 ₪ לכל תביעה וזאת בהתאם לכלל 4א(5)(ג) לכללי לשכת עורכי הדין הקובע תעריף זה עבור "כל בקשה אחרת לפי חוק הכשרות המשפטית". אולם לעמדת המערערת התביעות הללו לא עסקו בחוק הכשרות ויש לכן לשלם לה לפי סעיף 3א(א) לכללי לשכת עורכי הדין הדין בבקשה שנושאה אינו ניתן להערכה בכסף - סכום של 5,364 ₪ לכל אחת מהתביעות, ועל סכומים אלו יש להוסיף מע"מ.

תקנה 5 בתוספת לתקנות הכשרות קובעת כי :

"(5) אפוטרופסות או אימוץ¹ :

(א) בקשה לאימוץ או

למינוי אפוטרופוס בלי

התנגדות 3,652 ש"ח

(ב) בקשה כאמור,

בהתנגדות

השכר האמור בפסקת

משנה (א), בתוספת

25%

(ג) כל בקשה אחרת לפי

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

1 חוק הכשרות המשפטית
2 והאפוטרופסות,
3 תשכ"ב-1962, או על פי
4 חוק האימוץ, תשמ"א-
5 1981 1,844 ₪
6 (ד) ישיבה נוספת בכל
7 אחד מהעניינים הנ"ל 643 ₪
8

9 אני בדעה שיש לדחות תביעתה זו של המערערת, למעט דרישתה, להוסיף לה מע"מ על הסכומים
10 שבית משפט קמא פסק לה. התובענות הוגשו בהסתמך על חוק הכשרות המשפטית ובמסגרת
11 מינוייה כאפוטרופסית על מנת שתוכל למלא את המטלות שנטלה על עצמה על פי המינוי.
12 מנגד הדין עם המערערת שלסכומים אלו יש להוסיף מע"מ ככל ששולמו לה ללא המע"מ. בסעיף
13 ההגדרות לכללי לשכת עוה"ד נקבע כי יש להוסיף מע"מ לשכר המינימלי המומלץ :
14 "שכר מינימלי מומלץ" או "שכר מינימלי" - השכר הנקוב בתעריף, בצירוף סכום
15 השווה למס ערך מוסף המגיע בעד מתן השירות בענין הנדון" ;
16
17

לסיכום

18 22. לסיכום מוצע לעמיתי להרכיב לחייב את המשיבה 3 לשלם למערערת סכום של 1,700 ₪ וכן
19 את סכום המע"מ בשיעור של 17% מתוך הסכום של 3688 ₪, דהיינו 630 ₪ ובסה"כ 2,330 ₪
20 ובתוספת ריבית חוקית והפרשי הצמדה מיום הגשת התביעה המתוקנת בבית משפט קמא.
21 בהתחשב בתוצאות, כאשר החלק העיקרי של הערעור נדחה, מוצע שלא לחייב בהוצאות.
22

שושנה שטמר, שופטת עמיתה

השופטת ברכה בר זיו (אב"ד):

מסכימה.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

ברכה בר-זיו, שופטת

השופט ניצן סילמן:

מסכים.

ניצן סילמן, שופט

התוצאה :

אנו מחייבים את המשיבה 3 לשלם למערערת סכום של 1,700 ₪ וכן את סכום המע"מ בשיעור של 17% מתוך הסכום של 3688 ₪, דהיינו 630 ₪ ובסה"כ 2,330 ₪. הסכום של 2,330 ₪ ישא ריבית חוקית והפרשי הצמדה מיום 27.12.17 (יום הגשת התביעה המתוקנת בבית משפט קמא) ועד היום, וישולם תוך 30 יום מהיום. בהתחשב בתוצאות, כאשר החלק העיקרי של הערעור נדחה – אין צו להוצאות.

ככל שהופקד על ידי המערערת ערבון – הוא יוחזר לה.

פסק דין זה ניתן לפרסום לאחר שנמחקו פרטים מזהים.

ניתנה היום, כ"ב ניסן תש"פ, 16 אפריל 2020, בהעדר הצדדים.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

עמ"ש 34913-03-19 פלונית נ' האפוטרופוס הכללי מחוז חיפה והצפון ואח'

1

שושנה שטמר, שופטת עמיתה

ניצן סילמן, שופט

ברכה בר-זיו, שופטת
[אב"ד]

2

3